

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce:

A. En

státní příslušnost Turecko

t. č. pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, 739 51
Vyšní Lhoty 234

zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem sídlem Brno, Moravské
náměstí 13

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra ČR

sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2025 č. j. OAM-1212/VL-VL17-VL11-PŘZ-2025, ve věci zajištění v zařízení pro zajištění cizinců

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný nevyhověl žádosti žalobce o propuštění ze zajištění a

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

rozhodl, že ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů je i nadále zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců a podle § 46a odst. 5 zákona o azylu je doba trvání zajištění stanovena do 10. 2. 2026. K závěru žalovaného o nevěrohodnosti a účelovosti tvrzení o zajištění ubytování a finančního zabezpečení bratrancem, žalobce namítal, že žalovaný opomíjí, že v žádosti o propuštění ze zajištění navrhl poskytnutí veškeré součinnosti správnímu orgánu ke svým tvrzením a navrhl provedení pobytové kontroly, svůj výsledek a výsledek bratrance. S těmito důkazními návrhy se žalovaný nijak nevypořádal a jeho rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. Žalobce dále namítal, že napadeným rozhodnutím bylo rozhodnuto o jeho dalším zajištění podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, aniž by z rozhodnutí vyplývalo, že jsou splněny zákonné předpoklady pro jeho použití. Podmínkou zajištění je, aby existovalo rozhodnutí nebo řízení, které by mohlo vést k jeho nucenému vycestování z České republiky. To znamená, že pokud takové rozhodnutí existovalo, avšak jeho platnost uplynula, neexistuje zákonná podmínka pro zajištění spočívající v „hrozícím vyhoštění“. Rozhodnutí je tak z hlediska splnění těchto podmínek nepřezkoumatelné. Žalovaný pouze na straně 2 konstatuje, že Policií České republiky bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění. Toto správní vyhoštění však nijak nekonkretizuje a není proto přezkoumatelné, zda se jedná o rozhodnutí, které již bylo vykonáno nebo o rozhodnutí, které ještě vykonáno nebylo a jeho výkon teprve hrozí. Podstatné přitom je, že pouze rozhodnutí vydané policií o správním vyhoštění, které ještě nebylo vykonáno, splňuje podmínky „hrozícího vyhoštění“ podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb.

2. Žalobce žalovanému rovněž vytkl, že se nevypořádal s možností uložení zvláštních opatření podle § 47 zákona o azylu. V rozhodnutí žalovaný neuvedl žádné úvahy, proč v jeho případě nebylo možno uložit zvláštní opatření podle § 47 odst. 1 písm. e) zákona o azylu.
3. Dále žalobce namítal, že doba trvání zajištění byla stanovena podle § 46a odst. 5 zákona o azylu do 10. 2. 2026. Dobu trvání zajištění však žalovaný nijak neodůvodnil. Rozhodnutí neobsahuje žádné úvahy, proč by měl být omezen na svém základním právu na osobní svobodu právě do 10. 2. 2026.
4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal především na odůvodnění napadeného rozhodnutí a k žalobním námitkám zdůraznil, že rozhodnutí o správním vyhoštění bylo vydáno 20. 10. 2025 pod č. j. KRPB-209792-28/ČJ-2025-060022-SVZ, a to na dobu 3 roků, po kterou žalobci nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie. Důvodem je jeho pobyt na území České republiky bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn. Žalovaný dále uvedl, že v napadeném rozhodnutí popsal skutkový stav a též zdůvodnil, z jakých konkrétních a individualizovaných důvodů shledal naplnění podmínek pro zajištění žalobce v zařízení pro zajištění cizinců. Žalovaný přitom odkázal na odůvodnění rozhodnutí a také na judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně na rozsudek ve věci sp. zn. 9 Azs 147/2025. Vyslovil názor, že posoudil vše a v rozhodnutí uvedl konkrétní důvod, pro který se v době vydání rozhodnutí nadále domnívá, že žádost o mezinárodní ochranu byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle Evropského zatýkácího rozkazu, a to s přihlédnutím ke zjištěním učiněným v průběhu řízení o mezinárodní ochranu. Co se týká možného účinného uplatnění zvláštních opatření podle § 47 zákona o azylu, žalovaný citoval z judikatury Nejvyššího správního soudu a uvedl, že z napadeného rozhodnutí, celého

spisového materiálu, předchozího rozhodnutí o zajištění, je zřejmé, že posoudil individuální situaci žalobce na základě všech relevantních informací vyplývajících ze správního spisu a v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu. Mírnější opatření nelze aplikovat, protože opět zde není předpoklad, že by žalobce dodržoval zvláštní opatření a existuje důvodná obava, že se bude vyhýbat součinnosti v řízení o správním vyhoštění.

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání, a to v souladu s ust. § 46a odst. 8 zákona o azylu, neboť žalobce nařízení jednání nenavrhoval.
6. Ze správního spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje č. j. KRPB-209792-30/ČJ-2025-060022-SVZ ze dne 20. 10. 2025 byl žalobce zajištěn podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, za účelem správního vyhoštění. Rozhodnutí o správním vyhoštění bylo vydáno 20. 10. 2025 pod č. j. KRPB-209792-28/ČJ-2025-060022-SVZ, a to na dobu 3 roků, po kterou žalobci nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie. Důvodem je jeho pobyt na území České republiky bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn. 19. 10. 2025 byl s žalobcem sepsán protokol o výsledku, v němž kromě jiného uvedl, že z Turecka odjel v roce 2022 a následně byl v období mezi zářím 2023 a říjnem 2025 vyhoštěn zpět do Turecka. V České republice opět pobývá od 18. 10. 2025. Do Schengenského prostoru naposledy přicestoval 15. 10. 2025, kdy přiletěl z Istanbulu do Sarajeva. Poté za úplatu 1 500 euro cestoval kamionem do Maďarska a následně autobusem do Vídně a autem do České republiky. Stálou adresu v České republice nemá, nemá zde ani žádné rodinné vazby. Žalobce se vyhnul hraniční kontrole v Maďarsku, protože si byl vědom toho, že vstupuje do Evropské unie bez platného oprávnění. K tomu doplnil, že pobytové oprávnění si nevyřídil proto, že vyřizování dokladů trvá dlouho a málokdo je obdrží. Na otázku, proč nepožádal o azyl v Bosně, odpověděl, že v Bosně se mu nelíbí, v České republice to již trochu zná. Avizoval, že chce požádat o azyl. K návratu do vlasti se vyjádřil tak, že mu v tom nic nebrání, nic mu tam nehrozí, chtěl by ale zůstat v České republice. Rovněž uvedl, že je zcela bez finančních prostředků.
7. V řízení ve věci správního vyhoštění žalobce uvedl, že v Turecku žil do roku 2022, poté se vydal do České republiky, neúspěšně požádal o azyl a byl následně na dva roky vyhoštěn, od září 2023 do září 2025. Do České republiky přicestoval opětovně 18. 10. 2025. Přicestoval sem, protože lituje, že se před dvěma lety vrátil do Turecka.
8. Ze správního spisu se dále podává, že dne 24. 10. 2025 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice.
9. Rozhodnutí ze dne 27. 10. 2025 č. j. OAM-1212/VL-VL17-VL11-Z-2025 o zajištění žalobce v zařízení pro zajištění cizinců podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu nabylo právní moci dne 31. 10. 2025. Proti tomuto rozhodnutí žalobce nepodal žádný opravný prostředek.
10. Ze spisu rovněž plyne, že rozhodnutím ze dne 27. 11. 2025 č. j. OAM-1212/VL-VL17-VL11-2025 žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana. Rozhodnutí nabylo právní moci 4. 12. 2025. Dle informačního systému Krajského soudu v Ostravě žalobce proti uvedenému

rozhodnutí podal dne 17. 12. 2025 žalobu. Řízení je vedeno pod sp. zn. 78 Az 10/2025 a ve věci zatím rozhodnuto nebylo.

11. Dne 10. 12. 2025 podal žalobce žádost o propuštění ze zajištění a o znovu posouzení podmínek zajištění v souladu s § 46a odst. 10 zákona o azylu a dále návrh na vydání zvláštního opatření podle § 47 zákona o azylu. Co se týká odůvodnění této žádosti, soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť tam uvedená zjištění jsou správná a korespondují s obsahem správního spisu.
12. Podle ust. § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, Ministerstvo může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže byla žádost o udělení mezinárodní ochrany podána v zařízení pro zajištění cizinců a existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatýkácího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve.
13. Podle ust. § 46a odst. 10 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, ministerstvo po dobu platnosti rozhodnutí o zajištění a o prodloužení doby trvání zajištění zkoumá, zda důvody zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany trvají. Ministerstvo při předání rozhodnutí o zajištění a o prodloužení doby trvání zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany poučí o jeho právu požádat o propuštění. Žádost o propuštění je žadatel o udělení mezinárodní ochrany oprávněn podat nejdříve po uplynutí 15 dnů ode dne nabytí právní moci posledního rozhodnutí ministerstva nebo soudu k zajištění, podle toho, které rozhodnutí nabylo právní moci později; to platí i pro podání opakované žádosti o propuštění.
14. Podle ust. § 47 odst. 1 zákona o azylu zvláštním opatřením se rozumí rozhodnutí ministerstva uložená povinnost žadatele o udělení mezinárodní ochrany a) zdržovat se v pobytovém středisku určeném ministerstvem nebo b) osobně se hlásit ministerstvu v době ministerstvem stanovené.
15. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 15. 12. 2025 č. j. OAM-1212/VL-VL17-VL11-PRŽ-2025 nevyhověl žádosti žalobce o propuštění ze zajištění. Předně konstatoval, že rozhodnutí o zajištění žalobce č. j. OAM-1212/VL-VL17-VL11-Z-2025 nabylo právní moci 31. 10. 2025 a proti tomuto rozhodnutí žalobce nepodal žádný opravný prostředek. Žalovaný dále uvedl, že žalobcova tvrzení nelze jakkoli podřadit důvodům, které by umožňovaly jeho propouštění ze zařízení pro zajištění cizinců a vedení dalšího řízení ve věci mezinárodní ochrany za umožnění mu volného pohybu na území České republiky. Akcentoval především to, že žalobce na území České republiky vstoupil a pobýval nelegálně, a to vědomě. V Maďarsku se záměrně vyhnul hraniční kontrole, neboť si byl vědom toho, že na území Evropské unie vstoupil bez platného oprávnění k pobytu, hodnotil také to, že žalobce již v minulosti po skončení azylového řízení vědomě pobýval v České republice nelegálně a že rozhodnutím Policie České republiky bylo žalobci uloženo správní vyhoštění. Následně učinil závěr, že tyto skutečnosti jasně ukazují, že žalobce má nulový respekt k dodržování právních předpisů. Akcentoval také to, že 27. 11. 2025 bylo vydáno rozhodnutí č. j. OAM-1212/VL-VL17-VL11-2025, kterým žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana.

Rozhodnutí nabylo právní moci 4. 12. 2025. Dle žalovaného obavy, že by se žalobce vyhýbal vycestování z České republiky při případném výkonu vyhoštění jsou v jeho případě důvodné. Tyto obavy žalobce ničím konkrétním a důvěryhodným nerozptýlil.

16. Dle názoru krajského soudu uvedené důvody trvání zajištění považuje krajský soud za zcela přezkoumatelné, odpovídající obsahu správního spisu. Krajský soud tedy přisvědčuje žalovanému v jeho závěru, že trvají důvody, pro které je žalobce zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců a nenastal ani žádný z důvodů dle § 46a odst. 13 zákona o azylu, pro který by zajištění v zařízení pro zajištění cizinců muselo být ukončeno.
17. Na straně 2 napadeného rozhodnutí žalovaný hodnotil otázku možného uložení některého ze zvláštních opatření dle § 47 zákona o azylu a k žalobcem doloženým dokladům k jeho tvrzení o zajištění ubytování u bratrance pana H. K., k čemuž poznamenal, že nikdy dříve se v žádné souvislosti nezmínil o údajném bratranci, a i soud považuje jeho tvrzení o rodinné vazbě s ubytovatelem za nevěrohodné a účelové. Podstatné ovšem je, a pro věc rozhodující, že s ohledem na dosavadní protiprávní jednání žalobce (vstup na území České republiky, vědomý nelegální pobyt, záměrné vyhnutí se hraniční kontrole v Maďarsku, neboť si byl vědom toho, že na území EU vstoupil bez platného oprávnění k pobytu, skutečnost, že již v minulosti po skončení azylového řízení vědomě pobýval v České republice nelegálně, uložení správního vyhoštění) je umožnění ubytování v soukromí neakceptovatelné. I dle názoru soudu zde není žádná záruka, že by žalobce na jím označené adrese u údajného bratrance setrval a poskytoval nadále součinnost v rámci řízení o udělení mezinárodní ochrany. Soud zastává názor, že stále existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany, již v mezidobí vyhověno nebylo, podal žalobce pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění nebo je pozdržet a stále existuje nebezpečí, že se bude vyhýbat kontaktu s orgány veřejné moci a nebude respektovat své právní povinnosti, ačkoliv formálně deklaruje něco jiného. V daných souvislostech žalovaný přílehavě citoval z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2021 č. j. 4 Azs 136/2021-50, podle něhož možnost ubytování nepředstavuje bez dalšího důvod pro užití zvláštního opatření podle § 47 odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Nedůvodnou soud shledává i žalobní námitku ohledně doby trvání zajištění. K ní se žalovaný vyjádřil na straně 3 napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že podle § 46a odst. 1 písm. e), § 46a odst. 5 a § 46a odst. 10 zákona o azylu, je žalobce nadále zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců, a to do dne 10. 2. 2026, jak bylo stanoveno původním rozhodnutím správního orgánu o jeho zajištění. K tomu soud opakuje, že rozhodnutí nabylo právní moci 31. 10. 2025 a žalobce proti tomuto rozhodnutí nepodal žádný opravný prostředek. Takto formulované odůvodnění doby trvání zajištění s odkazem na předchozí pravomocné rozhodnutí o zajištění žalobce, v němž je doba trvání zajištění žalobce odůvodněna, soud považuje za zcela přezkoumatelné, odpovídající obsahu správního spisu. Jestliže rozhodnutí, jímž bylo žalobci uloženo správní vyhoštění, bylo specifikováno již v rozhodnutí o zajištění žalobce č. j. OAM-1212/VL-VL17-VL11-Z-2025, které nabylo právní moci 31. 10. 2025, a v žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný již toto rozhodnutí nespecifikuje, pouze činí skutkový závěr, že žalobci bylo uloženo správní vyhoštění, nejedná se o vadu, která by měla za následek nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného.
18. Soud uzavírá, že napadené rozhodnutí je zcela v souladu se zákonem, je přezkoumatelné. Soud neshledal žádný z žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

19. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 5. ledna 2026

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně